

ACTIE NODIG TEGEN VERARMING

Wat heeft het kapitalisme de komende periode te bieden? Stijgende prijzen, dalende koopkracht, een golf van klimaatopwarming en oorlog.

DOOR PIETER BRANS

Nu al bellen mensen met hulplijnen omdat ze vanwege de verwachte energierekening de verwarming maar helemaal hebben uitgezet. De rijen bij de voedselbanken zijn langer geworden, sommige kunnen de vraag naar gratis eten nauwelijks aan. Mensen slaan maaltijden over of nemen een boterham in plaats van een warme maaltijd. Supermarkten hebben hun prijzen in december extra verhoogd: mensen zijn dan met andere dingen bezig en letten er minder op... Scholen bieden nu al ontbijtbuffet aan leerlingen omdat ze zonder eten op school aankomen.

Veel voorzieningen staan onder druk. Het is soms al behoorlijk lastig om een afspraak met je huisarts te krijgen, operaties worden uitgesteld en de thuiszorg

kan de vraag niet bijbenen. In de GGZ zijn er lange wachtlijsten, vooral mensen die ingewikkelde zorg nodig hebben krijgen die pas na maanden.

Ondertussen maken bedrijven enorme winsten. Niet financiële bedrijven maakten in het derde kwartaal van 2022 meer dan 85 miljard Euro winst. De overheid krijgt door de inflatie en gestegen lonen meer belasting binnen en omdat de prijzen stijgen, stijgt ook het bruto nationaal product (BNP).

De staatschuld is dan ook nu minder dan de helft van het BNP. Iedereen die schulden heeft en dat zijn vooral overheden en grote bedrijven, betaalt die nu af met Euro's die minder waard zijn geworden. Energiebedrijven maken (dat weet iedereen) enorme winsten vanwege de hoge prijzen voor gas, olie en energie.

Een sterke verarming voor werkende mensen, uitkeringsgerechtigden en ouderen, een sterke verrijking voor vooral grote bedrijven en de overheid komt er aardig mee weg. Deze situatie moet dringend veranderen!

Het is overduidelijk dat de overheid dit niet gaat oplossen. In een aantal gevallen is de overheid de veroorzaker van de problemen. Dat geldt voor de aardbevingen in Groningen en voor de toeslagenaffaire bijvoorbeeld. In een aantal andere kwesties is de overheid niet in staat om problemen op te lossen. Dat geldt voor de klimaatcrisis, de woningnood, de studieschulden, het gebrek aan overheidsoptreden tegen racisme en seksisme en de crises in onderwijs en gezondheidszorg bijvoorbeeld.

De afgelopen tijd is het bewustzijn over racisme en seksisme sterker geworden. De acties van Kick Out Zwarte Piet, acties rond het slavernijverleden en de #MeToo affaires in Nederland zijn niet voor niets geweest. Maar in de praktijk moet er op deze terreinen nog heel veel gebeuren. Met een protocolletje voor de werkvloer, een paar vertrouwenspersonen en voorlichtingscampagnes van de overheid zijn echte oplossingen voor deze problemen nog ver weg.

vervolg op pagina 2

Het heeft geen enkele zin om te gaan zitten wachten tot de overheid klaar is om deze problemen op te lossen. Als dat al gebeurt, dan gebeurt het veel te laat. Onder grote druk van acties en demonstraties zal de overheid misschien een paar kleine stappen doen, maar die zullen onvoldoende zijn. Als de uitslagen van de Provinciale Statenverkiezingen voor de regeringspartijen tegenvallen, kan dat tot een nog grotere verlamming leiden.

Op dit moment is er een tekort aan arbeidskrachten. Als ergens een tekort aan is, stijgt de prijs, dat zijn de wetten van het kapitalisme. Alleen is dat “gek genoeg” met de factor arbeid niet het geval... Als je over loonsverhogingen begint vinden werkgevers, media en geleerden dat opeens geen goed idee. En als ze het wel een goed idee vinden, zoals de president van de Nederlandse Bank, die pleit voor loonsverhogingen van 5-7%, dan wordt het gewoon niet uitgevoerd.

Het is de taak van de vakbeweging om te zorgen dat die loonsverhogingen er komen. De leiding van de FNV heeft de bal door het gebrek aan arbeidskrachten eindelijk recht voor de voeten, maar weet helaas tot nu toe toch maar beperkt te scoren. In landen zoals België was door een strijdbaar opstelling van de bonden en acties de loonsstijging gemiddeld het hoogste in Europa, tegen de 18%. In landen als Frankrijk en Duitsland gingen werknemers ook de straat op zoals bij Total (raffinaderijen) en de gemiddelde loonsstijging was daar 11% bij een lagere inflatie. Ook in Engeland heeft de vakbeweging in zorg en transport de

strijdbijl uit de kast gehaald. Maar in Nederland zijn de acties beperkt gebleven en de loonsstijging ook: 6%. Alleen in de Rotterdamse haven, waar de arbeiders nog recht hebben op automatische prijscompensatie, was de loonsstijging 17%. In landen als Frankrijk is er een golf van protest tegen de verhoging van de pensioenleeftijd losgekomen, in Engeland zijn er brede stakingen onder zorgpersoneel en in het transport en België bereidt de volgende stakingen voor.

Vakbonden moeten in Nederland de eis stellen van eerst automatische prijscompensatie en daar bovenop een loonsverhoging.

Vakbonden moeten in Nederland de eis stellen van eerst automatische prijscompensatie en daar bovenop een loonsverhoging. En dan het realiseren van deze eis niet afhankelijk maken van onderhandelingen maar van vakbondsstrijd. Er is een vakbondsoffensief nodig voor veel hogere lonen, een einde aan onzekere contracten en de enorme werkdruk waar velen onder lijden en bezwijken.

Hoe moet het verder? Om te winnen hebben we een duidelijk actieplan nodig om de strijd aan te gaan en op te voeren in de richting van een algemene staking. We kunnen inspiratie halen uit de stakingsbeweging in andere Europese landen. Het is essentieel om te laten zien wie de economie laat draaien en om de werkenden te laten ervaren hoe het is om de economie en de teugels van de samenleving in handen te nemen. Vakbondskaderleden en activisten kunnen de acties aangrijpen om op hun werkplek en in de samenleving een sterke positie op te bouwen.

Het is nodig om grote en massale acties te organiseren om de druk op de overheid op het gebied van klimaat, woningnood, studieschulden, onderwijs en gezondheidszorg op te voeren. Het opbouwen van sterke organisaties van klimaatactivisten, huurders en woningeigenaren, studenten en patiënten is essentieel om echte resultaten te boeken. Organisaties die racisme en seksisme bestrijden met een socialistisch perspectief zijn nodig om de huidige praatimpasse te doorbreken.

We hebben geen tijd te verliezen! De woede mag niet ontaarden in cynisme en frustratie vanwege het gebrek aan duidelijkheid over hoe we de strijd tegen de hoge prijzen kunnen voortzetten. Sluit je aan bij Socialistisch Alternatief en versterk de strijd voor vakbonden die strijdbaar zijn, antikapitalistisch en die zich inzetten voor duurzame geplande productie onder democratisch beheer van de werkenden.

Vecht met ons mee voor een socialistische wereld!

International Socialist Alternative (ISA, voorheen CWI) is een wereldwijde organisatie van werkenden, jongeren en al diegenen die worden onderdrukt door het kapitalisme en imperialisme en die strijdt voor een socialistische wereld. Het tijdperk van het neoliberale kapitalisme en globalisering heeft geresulteerd in een nooit eerder geziene ongelijkheid en uitbuiting. De rijkste 8 mensen op de planeet bezitten inmiddels evenveel als de armste 50% van de wereldbevolking. De klimaatverandering vraagt om urgente actie, want het kapitalisme niet in staat is. De massale armoede, uitbuiting, oorlog, klimaatcatastrofes en conflicten die het waarmaken zijn van het kapitalisme van vandaag de dag, kunnen alleen beëindigd worden door democratische planning van de economie door werkende mensen, gebaseerd op de nationalisatie van de grote multinationals en financiële instellingen. Een systeem dat nieuwe technologie en menselijk vakmanschap zal gebruiken om de behoeften van de hele bevolking en de planeet

te dienen, in plaats van de winsten van de rijkste 1%.

International Socialist Alternative vecht tegen uitbuiting, onderdrukking en elke discriminatie gebaseerd op gender, seksuele oriëntatie of afkomst, en tegen nationale onderdrukking. We vechten voor de eenheid van alle werkenden in een wereldwijde strijd tegen het kapitalisme en imperialisme. ISA steunt het opbouwen van massapartijen van de werkende klasse om alle werkenden te verenigen in een strijd om hun belangen te verdedigen en zich tegen het kapitalisme

te verzetten. We vechten om Marxistische partijen op te bouwen met een revolutionair socialistisch programma, om het kapitalisme in elk land en internationaal te verslaan. ISA is georganiseerd in meer dan 30 landen op alle 6 continenten, in een gemeenschappelijke strijd voor een socialistisch alternatief. Op www.international-socialist.net kan je ons programma, commentaar en verslagen vinden van onze strijd en die van werkenden over de hele wereld. We roepen diegenen op die het eens zijn met de noodzaak een massaal socialistisch alternatief op te bouwen, om zich bij ons aan te sluiten!

Socialistisch Alternatief is de Nederlandse afdeling van ISA.

Lees meer over ons op onze website: www.socialistischalternatief.nl of neem contact met ons op: email: info@socialistischalternatief.nl.

Steun ons!

Stort uw donatie:
Stichting Offensief
NL04 INGB 0002079240

Oekraïne – Een oorlog die de wereld schokt

Op 24 februari 2023 is het een jaar geleden dat Russische troepen vanuit Belarus (Wit-Rusland), de Krim en de separatistische "volksrepublieken" in de Donbas regio, geheel Oekraïne binnenvielen.

DOOR JOREIN VERSTEEGE

De Russische regering en het militaire apparaat hadden deze "Speciale Militaire Operatie" al maanden voorbereid. Meer dan 180.000 soldaten verzamelden zich in december 2021 aan de grens. Officieel om een oefening te houden, maar de Amerikaanse inlichtingendiensten waarschuwden al voor de dreigende invasie. Vanwege hun rol in de oorlog in Irak en Afghanistan geloofden er maar weinigen in, maar deze keer hadden ze het wel bij het rechte eind, waarschijnlijk omdat het ze een keer uitkwam de waarheid te vertellen...

Twee maanden later kwam de invasie en de Russen begonnen voor het eerst sinds 1945 een grootschalige landoorlog in Europa. 180.000 Russische soldaten werden ondersteund door 35.000 separatisten van de sinds 2014 bestaande Russische marionettenstaten in de Donbas regio van Oekraïne. De vrees was dat Oekraïne de strijd niet aan zou kunnen. Velen hadden de kracht van het Russische leger overschat, zeker omdat Putin steeds beweerd had na 2008 grote militaire hervormingen te hebben doorgevoerd.

Die bleken nu grotendeels gebakken lucht. Het Russische leger is door corruptie, wantrouwen en een slechte commandostructuur totaal niet in staat gebleken om het kleinere Oekraïense leger de baas te worden. Als er één leger is dat wel grote hervormingen doorvoerde sinds 2014 is het wel dat van Oekraïne. Na de EuroMaidan van december 2013 begonnen prowesterse regeringen in Kyiv met het omvormen van de militaire commandostructuur. Tot 2014 leek het Oekraïense leger erg op dat van Rusland.

Waar het Sovjet/Russische leger geen ruimte bood voor eigen initiatief en soldaten niets mochten doen zonder orders van bovenaf, heeft het Oekraïense leger sinds 2014 meer eigen initiatief toe gelaten. Commandanten hebben meer vrijheid om een doel te bereiken zonder dat een hoge generaal alles bepaalt. Dit zien we terug in het feit dat Rusland meer dan acht generaals heeft verloren in de oorlog. Deze generaals werden gedood omdat ze naar de frontlinies moesten om zelf het commando over te nemen.

Russische soldaten wantrouwen hun commandanten. Dit was al zo tijdens de Sovjet periode en heeft vooral ermee te maken dat commandanten een mentaliteit bezitten die machtsmisbruik in de kaart speelt. Het mishandelen, treiteren en pesten van jonge dienstplichtigen is al vijftig jaar de norm in het Sovjet/Russische leger en heeft een eigen naam; Dedovshchina. Hierdoor is er altijd wantrouwen geweest tussen de lagere rangen en hogere rangen.

Hoeveel soldaten er gestorven zijn tussen

februari 2022 en januari 2023 is niet 100% duidelijk. Oekraïne en Rusland zitten in een informatieoorlog en verhogen de doden van de vijand en verlagen hun eigen doden. Kyiv zegt dat 111.760 Russische troepen gedood zijn, terwijl Moskou beweert dat 61.207 Oekraïense soldaten het leven gelaten hebben. Zeker is wel dat de Donbas regio volledig kapot geschoten is. Steden aan het front zijn spookgebieden en zeker 8 miljoen inwoners moesten vluchten.

Het is aan de arbeidersbeweging in alle landen om tegen de oorlog te vechten, tegen de uitbuiting van werkenden en voor betere levensvoorzieningen.

Twaalf miljoen vluchtelingen hebben alles achter moeten laten en velen zijn hun huis en eigendommen kwijt. De regering in Kyiv kan deze slachtoffers niets bieden omdat president Volodymyr Zelensky een

neoliberaal is. In de laatste 11 maanden heeft de Oekraïense president zich volledig onderworpen aan het westerse imperialisme. Hij levert zijn land min of meer uit aan het westen. Dat houdt in privatisering van alle nog bestaande staatsbedrijven en het verder dereguleren van de economie.

Revolutionair socialisten zeggen dat de werkende klasse niet op Zelensky kan vertrouwen. Werkenden moeten bouwen aan een beweging die het nationalistisch opbod verwerpt en Russische soldaten aanmoedigt om zich tegen Putin te keren. Want veel Russische soldaten willen niet vechten. Zowel Kyiv als Moskou spelen met reactionair nationalisme en demoniseren elkaar. Natuurlijk is Rusland de agressor hierin, maar met nationalisme valt deze oorlog niet te winnen.

Veel Oekraïners hopen dat de NAVO en de EU hen zullen redden in naam van "vrijheid en democratie". De realiteit is echter dat het westen nooit voor deze normen heeft gestaan. Tussen 1991 en 2014 gaf het westen nauwelijks iets om Oekraïne, dat gezien werd als een corrupte ex-Sovjet republiek. Pas na de val van de pro-Russische regering draaide men bij omdat Kyiv opeens heel prowesters werd en alles wou gaan doen wat men in Brussel en Washington DC wou zien.

Het is aan de arbeidersbeweging in alle landen om tegen de oorlog te vechten, tegen de uitbuiting van werkenden en voor betere levensvoorzieningen. Dit houdt in dat we moeten strijden tegen het kapitalisme en alle imperialistische grootmachten, zowel het westen (geleid door de VS) als het oosten (geleid door China).

SOCIALISTISCH ALTERNATIEF.NL

Nummer 19 - februari 2023

€1
Steunprijs:
€2

SAMEN VECHTEN TEGEN DISCRIMINATIE

Malcom X zei “You can’t have Capitalism without racism”. Wij kunnen ook zeggen: “You can’t have capitalism without sexism.”

Het is crisis, maar toch verdrievoudigden miljardairs hun vermogen tijdens de pandemie en maken energiemultinationals sinds de oorlog in Oekraïne miljarden extra winsten. Hoe dat komt? Doordat onze lonen niet stijgen en de prijzen aan de pomp, in de winkelwagen en op de huizenmarkt onbetaalbaar zijn. De ongelijkheid in de samenleving is ongehoord en versterkt opnieuw elke vorm van discriminatie, seksisme en racisme.

De revolutionaire beweging in Iran laat eens te meer zien hoezeer vrouwenhaat, geweld en seksisme verweven zijn met staatsgeweld, onderdrukking en het hele kapitalistische systeem. Het feit dat deze beweging de strijd aangaat met één van de meest onderdrukkende en repressieve dictaturen ter wereld toont de ongelofelijke moed van een hele generatie.

Internationale solidariteit is de afgelopen jaren een belangrijk kenmerk geweest van feministische en andere bewegingen. Het weerspiegelt de stemming dat wie aan één van ons raakt, ons allemaal treft. Van #metoo tot Black Lives Matter (BLM) en Ni una Menos: het dagelijkse geweld wordt beantwoord met radicale actie en solidariteit. We

moeten dit soort bewegingen tegen gender- en staatsgeweld nog verder ontwikkelen om een internationale, socialistische feministische beweging op te bouwen tegen elke vorm van onderdrukking en uitbuiting.

Dictaturen als het Iraanse regime zijn de duidelijkste weerspiegeling van de verwevenheid van de kapitalistische staat en op gender gebaseerd geweld. We zien deze verwevenheid overal: de staat is op allerlei manieren medeplichtig aan het onderdrukking. Het is voor velen duidelijk dat we in een systeem waarin de staat zo’n dader is, nooit volledige gelijkheid zullen hebben en een einde maken aan gendergerelateerd geweld.

Het gaat om de dagelijkse victim-blaming en slutshaming – van politieagenten tot de rechtbanken. Het gaat om de nauwe banden van de staat met religieuze instellingen – of het nu de katholieke kerk of de ayatollahs zijn – en de bewuste bevordering van diepgewortelde vrouwenhaat en seksisme. Het gaat erom dat het hele staatsapparaat de rijkdom en bezittingen van een kleine superrijke minderheid beschermt in plaats van de levens en rechten van ons allemaal. De kapitalistische staat is een instrument van de heersende klasse – het is geen neutrale instelling. Hij is van nature gebouwd om de status quo te verdedigen. Dit is glashelder geworden tijdens de BLM-opstand (ook een Arubaanse man overleed aan de gevolgen van geweld

bij een aanhouding door de Nederlandse politie in 2015) en door enkele van de meest schokkende gevallen van vrouwenmoorden, zoals de moord op Sarah Everard door toedoen van een politieagent in Londen.

Een andere vorm van staatsgeweld zijn de gevaarlijke aanvallen op lichamelijke autonomie en enkele van onze meest elementaire rechten. De ene staat na de andere in de VS voert een abortusverbod in, waardoor het leven van miljoenen vrouwen en zwangere personen wordt bedreigd. De staat laat het protest van de boeren toe, maar veegt het protest van de milieubeweging van de straat.

De revolutionaire beweging in Iran laat zien hoe vrouwen in de voorhoede van de strijd, de arbeidersklasse, armen en onderdrukten de macht hebben om zowel dictaturen als het door winst gedreven systeem van het kapitalisme omver te werpen – wat de enige manier is om een einde te maken aan de spiraal van crisis na crisis en de verschillende vormen van geweld, discriminatie die daarmee samenhangen.

Dit systeem is in alle opzichten schuldig. Om een einde te maken aan gendergerelateerd geweld en om de slogan “Ni una menos” (“Niet één minder”) waar te maken, moeten we strijden voor een totaal andere samenleving daarvoor een beweging op te bouwen op onze werkplekken, scholen, universiteiten en in onze gemeenschappen.

www.socialistischalternatief.nl